

Abstrakt

Monografická práce věnovaná obrazům Indie v česky psané literární a publicistické produkci dlouhého 19. století se snaží být především pokud možno uceleným přehledem problematiky a jejím hlavním záměrem je podat široký vhled do problematiky pramenné základny jako určitého celku. Tuto pramennou základnu se snaží uspořádat do určitých imaginativních kategorií a interpretovat základní obrazy druhého, vznikající v rámci jednotlivých textů či textových souborů, a to zvláště s ohledem na historický kontext těchto obrazů. Tím se práce chce zapojit do diskusí o možnostech aplikace saidovského orientalismu jako pracovní metody v oblastech mimo islámský svět a jeho anglo-francouzsko-americké imaginace, tedy mimo materiálovou základnu tezí Edwarda W. Saida. Zároveň ukazuje, jak historicky deskriptivní neideologizující přístup může do způsobů hodnocení imaginace druhého vnést nová hlediska, pracující především s vysokou variabilitou jednotlivých přístupů a historickou závislostí vzniku obrazů druhého na potřebách sebedefinice a artikulace vlastních ideí. Práce sleduje vznik vlastních obrazů a promítání evropských obrazů Indie do česky tištěné produkce zhruba v období let 1800–1914, a to v několika oblastech. Jako specifickou definuje obecně slovanskou romantickou imaginaci Indie jako pravlasti vlastního etnika a zkoumá vývoj této představy a její reflexi u česky píšících autorů. Od tohoto specifického fenoménu přechází k výkladu postupné emancipace odborné indologie jako vědy, orientované převážně filologicky, především zkoumáním vývoje role indoárijských jazyků v rámci vznikající indoeuropeistiky. Ač je pozornost následně věnována i okrajovějším obrazům Indie, jak se v české odborné a popularizační literatuře objevují (jejího etnického složení, historie, geografie či flory a fauny), pozornost se soustředí především na výklady reflexe indických náboženských a filosofických systémů. Ta totiž tvoří po celou dobu vzájemného kontaktu jeden z ústředních bodů, k němuž se evropská imaginace vrací. Práce jej sleduje na textech filosofů, religionistů, ale rovněž okultistů či ve specifické artikulaci klerikálním tiskem. Druhá polovina práce je zaměřena k fikčním textům: věnuje se nejprve reflexím indické (především sanskrtské) literatury a problematice jejích českých překladů, následně přechází ke specifické reflexi indické skutečnosti, jak se odráží v cestopisných textech. Práci uzavírá kapitola věnovaná obrazům Indie v česky psané beletrii, sledující, jak se jednotlivé obrazy a stereotypy do beletrie (v kladném či záporném smyslu) promítaly.

Klíčová slova

imaginace, obrazy, imagologie, Indie, 19. století, česká literatura, literární historie, orientální renesance, orientalismus, orientalistika, hinduismus, buddhismus, sanskrt, indománie